

Biofilia: az élővilág szeretete

A városba költözött ember egyre távolodik a természettől, ezért otthonába viszi az élővilág „nagyköveteit” – ez logikusan hangzik. Ám ha ellátogatunk, mondjuk, a dél-amerikai őserdőbe, olyan indián törzsekkel fogunk ott találkozni, akiknek pálmalevéllal fedett kunyhóiban papagájok, kapucinusmajmok és ormányosmedvék élnek, otthonosan üldögélve gazdáik vállán.

Ezek az emberek nem betondzsungelben, hanem az igazi dzsungel kellős közepén élnek, tehát igazán nem lehet hiányuk természetből, és mégis igényük van arra, hogy társállatot tartsanak, amely nem őriz házat, nem húz szekeret, nem ad tejet, nem nyírják meg és még csak le sem vágják – egyszerűen csak van. Igaz, haszonállatot ők sem tartanak.

Úgy tűnik, ha körülnézünk a világban, hogy a társállattartás mindenütt megjelenik, ahol az emberek elszakadnak a haszonállattartás kényszerétől vagy lehetőségétől. Legyen az tengerjáró matróz vagy angol királynő: ha nem kell lovat csutakolnia, akkor előbb-utóbb kiskutya, kiscica, kismajom lesz az ölében, vagy papagáj a vállán. Minden jel arra mutat, hogy az embernek belülről fakadó, természetes igénye van az állatok (és persze úgyszintén a növények) közelségére, amit csupán lepez az, hogy a haszonállattartás a hozzá fűződő anyagi érdek mellett ezt az igényt is kielégíti. Az embernek az élővilág más képviselő iránti vonzalmáról Edward Wilson amerikai biológus könyvet is írt, és a jelenséget úgy nevezte: biofilia.

*Aragóniai Katalin angol királyné
a 15. századból, kismajommal az ölében*

Miért különös ez? Azért, mert az állatokra ez általában egyáltalán nem jellemző. Általában csak a saját fajtársaik társaságát keresik, más fajokét csak akkor, ha ebből valamilyen előnyük származik. Az ilyen kölcsönösen előnyös kapcsolatokat szimbiózisnak nevezik. A szimbiózis olyan küllemi és viselkedésbeli tulajdonságokat fejleszt ki a benne résztvevő élőlényekben, amelyek éppen a köztük levő kapcsolat fenntartását szolgálják. Könnyen lehet, hogy valahogy így alakult ez az ember esetében is.

Tudtad?

Az ókorban a papagáj királyok és arisztokraták kedvence volt, akik külön személyzetet tartottak arra, hogy beszélni tanítsa. Nagy Sándorról, a híres macedón uralkodóról el is neveztek egy papagájfajt.

Az amazóniai indiánok gyakran nevelnek fel kedvencként papagájt, majmot, ormányosmedvét